

Ludas Matyi

Korunk problémája

Uraim, maguk között ismertén okos emberek, mit gondolnak, győz a MOGÚRT?

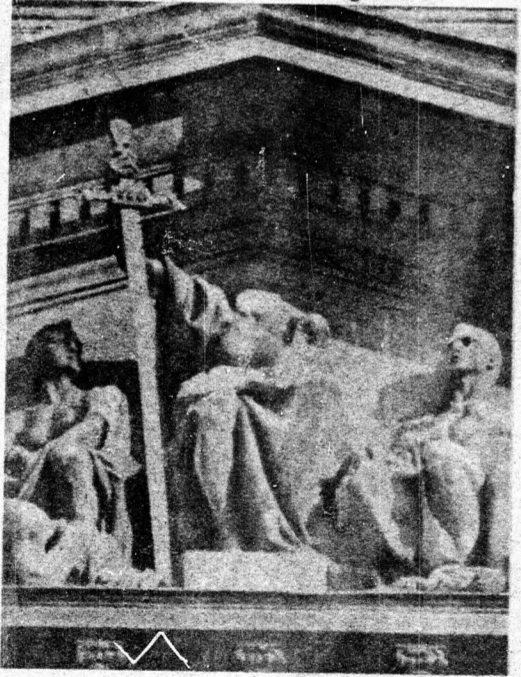
Húshagyótelep? Hát persze: igazán húshagyó!

Közlekedést tanítanak az iskolában

A tanár úr: Szívcsék, te megint nem készültél!

AHA, már értjük!

A Kuria épületének homlokzatáról készült ez a kép, amelyen látható, hogy az igazságnak a pallosa megvan ugyan, de feje az nincs.

70 fillér

Szerencsés nyertes

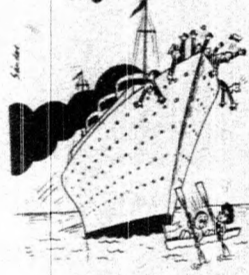
— Kérem az ötezer forintomat.
— Milyen jogcímen?
— Azt olvastam az újságban, hogy a tizalétfociek tizezer forintot nyertek. Nekem öt találatom van.

Vicces cápa

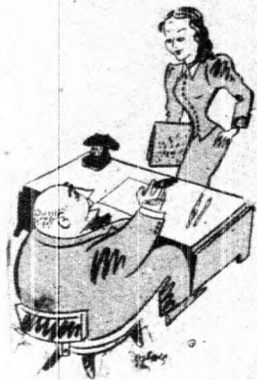
— Dobja el azt a deszkát, hé! En sohasem használók fogpiszkálót.

Ketten egy csónakban

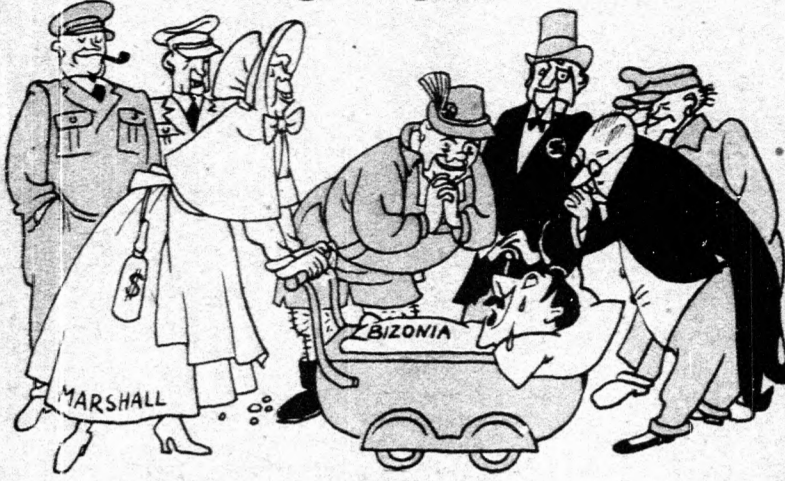
— Még nem is kérdeztem magától Mancika: tud úszni?

Az új titkarnó

— És mért hagyta ott a legutóbbi helyét kisaszonny?
— A vezérigazgató úr meg akart csókolni, de én nem hagytam.
— Igazán kár. Pedig az okmányaj szerint rendez munkaerőnek látszik.

Nyugati ujszülött

— Kiköpött az apja!

(Kerempuh Zágráb)

Művészeti Tanács

— És átlépték a küszöböt...

Kassák: Visszaadom a darabjait fiaim. Nem elég, ha a szerzőnek eszébe jut, hogy darabot írjon; azután is eszébe kell, hogy jusson valami. Ha darabírási közben nem jut eszébe semmi, akkor hiába jutott eszébe, hogy darabot írjon. Aki nem hiszi nézze meg a darabomat a Nemzetiben.

Békében

— Elfáradtam, Marshall úr.
— Mit panaszkodik? Örüljön, hogy nincsen háború.

Az egyetemek világából

Parasztegyetem

Úri egyetem

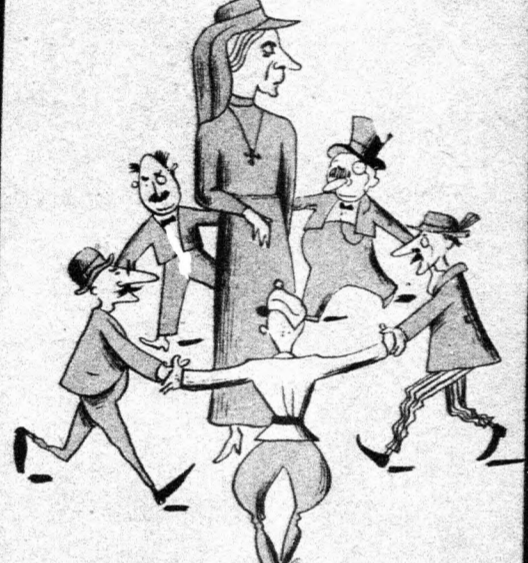
— Te nem tudod mi az összetétele annak a Thorium-vegyületnek, amivel tegnap kísérleteztünk?

— Te nem tudod mi az összetétele annak a koktélnak, amit tegnap este ittunk?

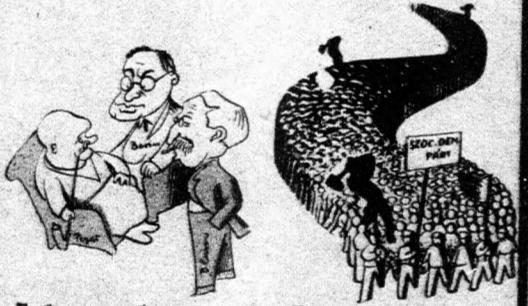
Mindenki örül

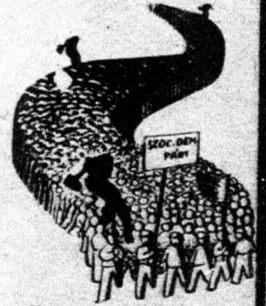
Ezek a majmok annak örülnek, hogy Schichta Margit nem közülük származik.

Ezek a majmok annak örülnek, hogy Schichta Margit közülük származik.

Ezek a szocdemek annak örülnek, hogy a pest-környéki végrehajlóbizottság nem szavazott bizalmatlanságot Szélignek.

Ezek a szocdemek annak örülnek, hogy a budapesti végrehajlóbizottság bizalmatlanságot szavazott Szélignek.

Rónai miniszter:

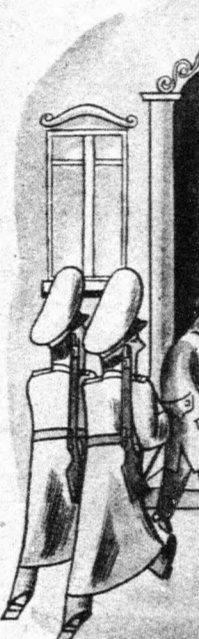
„A dolgozó kereskedő ne éljen rettegésben.”

— Szavamra mondom, amióta megfogadtam Rónai miniszter úr tanácsát, egy cseppet sem rettegek.

A Rákfene, a legel erjedtebb be etnevezését onnan hogy az ebben a idegben szenvednek állandóan vis másznak, mint a közben a fene es ha ez nem sikerül, tegség rendszerin kezdődik, hogy a egyén heves gő érez a multja t amelyek csak akko hülnek, ha Nyuga fordul, várakozik a csinál semmit. Elé kori eset, hogy a nében szenvedő igen könnyen i más betegségekre, angol-kórra, vagy sabb esetben az am kórra is. Utóbbiak ran kapnak dühö kat és UNRRA-cso Meg kell még nünk, hogy a fente zott betegség rend bizonyos deprimált

Letartózt

Pocsoky utazik léssel berobog egy sokáig utaznak a só tottan megjegyzi: — Jaj, de félek sokáig? Pocsoky fölény — Drága nagy hogy az utolsó vag

„Jéghokk

— Mi az Hírosák között.
— Miért ne? En között.

Logikus

— Házasságunk ele mindig az én tányérom te'ed a nagyobb h most meg mindig mag nak veszed. Látszik E hogy már nem szerz — Kis csacsi. Köz megtanultál főzni.

A Rákfene, napjaink legelérjedtebb betegsége, elnevezését onnan nyerte, hogy az ebben a súlyos idegben szenvedő egyének állandóan visszafelé másznak, mint a rák és közben a fene eszi őket, ha ez nem sikerül, a betegség rendszerint úgy kezdődik, hogy a beteg egyén heves görcsöket érez a multja tájékán, amelyek csak akkor enyhülnek, ha Nyugat felé fordul, várakozik és nem csinál semmit. Elegendő a Rákfeneben szenvedő beteg igen könnyen inktál más betegségekre, pl. az angol-kórra, vagy súlyosabb esetben az amerikai-kórra is. Utóbbiak gyakran kapnak dührohagomat és UNRRA-csomagot. Meg kell még említenünk, hogy a fentebb vázolt betegség rendszerint bizonyos deprimáltsággal

Gádor Béla:

Ludas Matyi orvosi tanácsadója A Rákfene Kezelése

és lelki ziláltsággal jár együtt. A beteg néha öszszefüggéstelen hülyeségeket, néha pedig egészen összefüggő marhaságokat beszél. Nem tud elszakadni a multjától és állandóan panaszodik környezetének. Szidja a vilámcset, a típusmenüt, a löversnyit és a szódavizet. Elegendően a rendőrséggel, a textíljeggyel és az aranyhalakkal megfigyelték, ha egy ilyen beteget szájon vágnak, rögtön megnyugszik. De sajnos ez csak tüneti kezelés, mert rövid idő múlva újból kitörnek rajta betegsége tünetei. Egyik páciensünk pl., B. M. 30 éves lókereskedő

három napon keresztül állandóan a következőket mondotta: „Akkor 24 fillér volt egy fróccs, most két forint. Ez a demokrácia.” Amikor próbáltuk lecsillapítani azzal, hogy megmagyaráztuk: közben háború volt és az országot elpusztították, ránk se hederített, folytatta monológját addig, míg ajkán és nyelvén gyulladási tünetek nem mutatkoztak. Végül amikor a rendőrséggel fenyegettük meg, elhallgatott és a gyulladási tünetek helyett begyulladásos tünetek foglalták el.

A kezelés.

A rákfenes beteget úgy kezeljük, hogy visszahelyezzük őt abba a multba, amelybe lelki zavarai miatt visszavágyik, tehát mindenekelőtt éjjel kiráncigáljuk ágyából, leviszük a pincébe és ott félóra verjük, miközben igazoltatjuk. Ha ez sem használ, egy óra-hosszat szíreázunk a fulébe, fejére ejtünk néhány gerendát, rágyújtjuk a házat, a lakását porrá törjük és teljesen kifosztjuk. Ha ez sem használ, hat hétig babbal etetjük és hólével itatjuk, közben ötvenkilos teherrel a hátán menetetlünk és géppisztolyból lövünk rá. Ha ez sem használ, kikötjük, felkoncoljuk, a bőrét lenyúzzuk és közben elolvastatjuk vele Br. Kemény nyilas külügyminiszter összes beszédeit.

Es ha még ez se használ, akkor ott egye meg a rákfene, ahol van.

Előzékeny ruhatáros

— Mit csinált maga az én kabátommal? Hiszen csupa rongy.
— Uraságod azt mondta, hogy előadás utánra készítem ki.

Letartóztatják a totocalókat

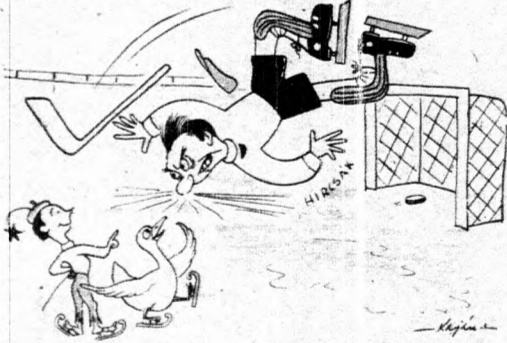

— Maga is nyert?

Alagút

Pocsoky utazik a vonaton, amely nagy fityüléssel berobog egy hosszú alagútba. Meglehetősen sokáig utaznak a sötétben, mire egy női hang izgatottan megjegyzi:
— Jaj, de félek, miért tart ez az alagút olyan sokáig?
Pocsoky fölényesen félkacag.
— Drága nagyságos asszony! Ne felejtse el, hogy az utolsó vagonban ültünk!

„Jéghokkizóink” Svájcban

— Mi az Hircsák úr, maga is elcsúszott?
— Miért ne? En is elcsúszom a többi valutázó között.

Logikus

— Hazasságunk elején mindig az én tányéromra teved a nagyobb húst, most meg mindig magadnak veszed. Látszik Éde, hogy már nem szeretsz.
— Kis csacsi. Közben megtanultál főzni.

Intő példa

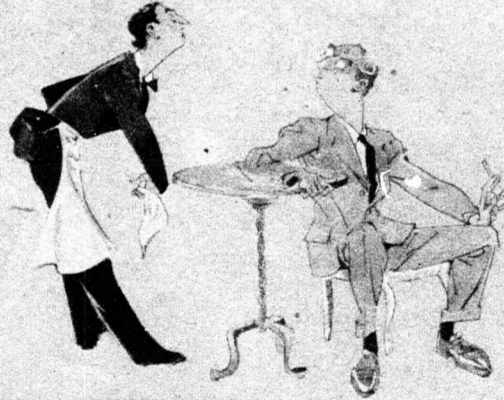

Az elvesztett (textilvásárlási) igazolvány nem pótolható.

Direkt módszer

Paprika bácsi, a téli erdőirtások során, segít jót rakodni az erdőmérnök udvarán. Amikor elkészül, a mérnök felesége pénzt nyom a markába, Paprika bácsi azonban nem fogadja el.
— Megkövetem, inkább egy kis bort lecsék adni.
— Hát nem jobb, ha pénzt kap?
— Nem hdt. Mert ha én-pénzt kapok, rögeest eliszom.

Korszerű eledel

— Kérek egy trizóniai pörköltet.
— Hát az mi?
— Három zóna egyetive.

SZINTE ÉRTHETLEN

Az ügynök életbiztosításért jár Kapusztát, de az sehogysen akar költélni állni.
— Magamat nem, ellenben a nagypapámat szívesen biztosítanám.
— Hány éves a kedves nagypapa?
— Kitevenhat.
— Hová gondolt uram? Ilyen korban már nem kötünk életbiztosítást.
— Csodálom, köztudomású, hogy éppen ebben a korban halnak meg a legkétségbe.

A legutolsó Arisztid vice

Arisztidné óriási anyai probléma előtt áll. Ugy érzi, elérkezett az a pillanat, amikor fel kell világoztatnia tizenhat éves, nagy mamlasz fiát, a kis Agenort.
— Ez a te kötelességed! — mondja a férjének, Arisztidnak. — Mindig az apa szokta a fiát felvilágoztatni! Menj és beszélj vele...!
— De én nem tudok neki mit mondani...! — kapálódzik Arisztid. — En nem tudom magam jól kifejezni azokban a kényes dolgokban...
— Ugyan kérlek! Beszélj vele először a természetéről, azután térj rá, mondjuk a méhekre, hogy van köztük him és nőstény, hogy azok mit szoktak csinálni, ha szaporodni akarnak...
— Helyes! A méhek...! — fogadja meg a tanácsot Arisztid és izgatottan félrehívja a fiacskáját.
— Ugye szereted a természetet Agenorkám?
— Igen papa.
— Emlékszel arra amikor a mult évben a bakonyi erdőben kóboroltunk és lepihentünk egy szép vadászlakban?
— Igen papa.
— Emlékszel arra is kisfiam, hogy mit csináltál ott este az erdősz lányával?
— Igen, papa.
— Nahát — sóhajt fel megkönnyebbülten Arisztid — ezt csinálják a méhek is...!

Az ember mindig csalódik

Barátnők egymás közt

— Mit csinál?
— Feleltem a panaszleveleimet.
— De hiszen üres a boríték.
— Nem látja, hogy belesóhajtok?

— Képzeld szívikém, én és a vőlegényem összesen csak 65 évesek vagyunk.
— S hozzátesz egy ilyen tascóhoz?

Ja igaz!

A reakció hároméves termelési előirányzata

ÉPÍTŐIPAR

IPAR

MEZŐGAZDASÁG

FÉMIPAR 1920-1950
SZŐCSEDRŐT-TERMELÉSÜNK INTERNÁLIS TÁBOROK RÉSZÉRE MEG FÜGGA HALADNI AZ 1920-AS TERMELÉST 200%-KAL.

BŐRIPAR 1947-1950
MUNKÁS ÉS PARASZTNYÚZÁSBA TULSZÁRNÁJUK A BEKEBELI EREDMÉNYEKET 500%-KAL.

JÖVÁTÉTEL

KULTURÁLIS CÉLOK 1920-1944
AZ ANTIBOLSEVISTA KÖNYVKIADÁST AZ 1920-1944 KÖZÖTTI ÉVEK HUSZSZOROSÁRA EMELJÜK

SZOCIÁLIS CÉLOK 1950
MINDENKI MEGKARJA A MAGÁÉT MINT 1938-BAN

Hangtalan Heti Hírado

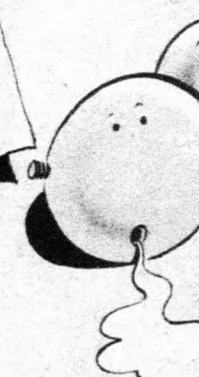
Baissl és hausse? Nem!
Mert az amerikai törzsdessze egyseges, de a Truman-uráalom hossza kétséges.

Kélemlen államtitkár kertmagyarorszag felé tett jelentős lépéseket. A népi műtrágyával nem az agrikultúrát hanem a hortykultúrát akarta felvirágoztatni.

Én, a jobboldali szocdemj vacsi most festi át. Baloldalira a másikat fogja átfelelni az egyiket, azt a jövőhét fogjuk ábrázolni.

Nem csak Apótot

Vallomás a

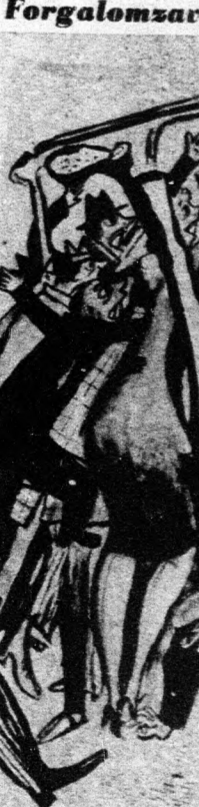
Uncle Sam: Ki Atombombák kör

Ló a v

— Kérek egy serp
— Nem szégyen!
— De kérem, ki g

Forgalomzar

Hosszútartó kerel

Pesti fair play

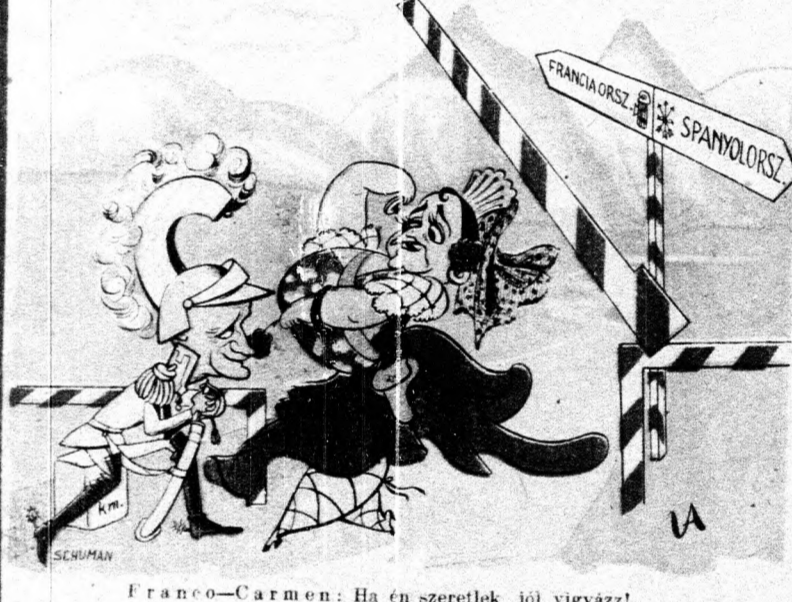
A főnök szigorúan kérdőre vonja a könyvelőt:
— Száz forint hiányzik a kasszából, már pedig csak kettőnek van hozzá kulcsa.
— Nem kell olyan nagy ügyet csinálni belőle. Főnök úr is betesz ötven forintot, én is beteszek ötven forintot s az ügy el van intézve.

Taszajtó Nagy Gergely esete az ellenálló gerőffel

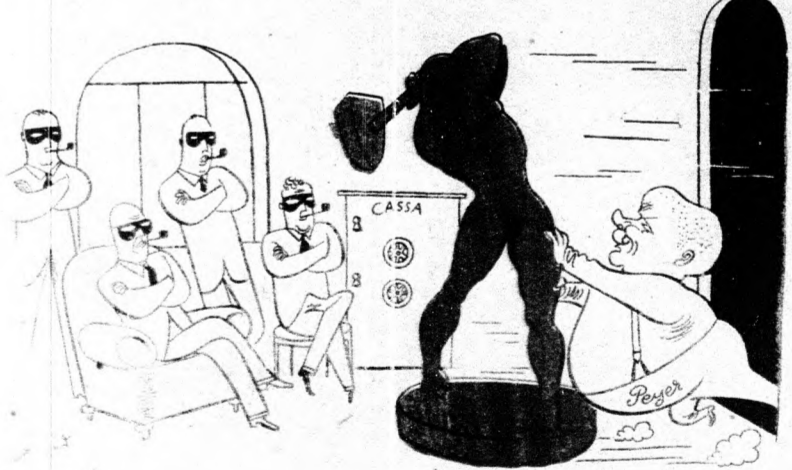
— Minek örüsz mán megint, te Gergely?
— En ne örülnek? Gerőfjal szórakoztam én tennap!
— Házsen gerőf mán nines is.
— Ebből is csak kilencven kiló vót mán, oszt az is igen lötytyedt, de az is jobb a semminél. Az ügy vót te Péter, hogy tennap csak begyün hoztam a nyugalmazott gerőfnek az inasa, amek úgy hasonlít a családra, hogy avval gyanúsították mindig, hogy az anyva komorna vót a kastélyba, pedig az apja vót kocsis, attul hasonlít. Aszongya járaggyon fő a kastélyba, Taszajtó úr. Jó van, mondok, menjünk. Ahogy jeleritük a kastélyba, a gerőf mingyán gyütt elem, oszt aszongya, van szorensem Taszajtó úr, nagy baj van itten, Taszajtó úr, ki akarnak engem tudni az ellenállási érdemeimből. Mondok afene s miért, gerőf úr? Aszondi azír, mer nem vettem részt az ellenállásba. Mondok ugyan mán, hogy lehetnek ilyen szórzáshavozatok, de ha mán ilyenek, mi csináják velük? Aszondi semmi az egész, Taszajtó úr, írja ezet alá, magának nagy tekintélye van, ha maga igazolja, hogy benne vótam az ellenállásba, akkor mese nines. Annán igaz, és mér írjam én ezt alá? Mér-e, mondta a gerőf, hát öt-száz forintér. Azt hiszi gerőf úr, mondtam én erre, hogy én a maga piszkos pizier eladom a lelkemet? Ötszáz forint nagy piz, de a beszületem az többet ér! Adok rá egy katulya cibart is, mondta erre a gerőf. A más, mondtam, aggya ide a tötöponát, a pizt, meg a cibart. Ideadta, neki könyökölttem az írásnak, oszt megbillenttem a kalapomat és elmentem.
— Hányve Gergely, a kasorvit a töremésednek, ezt tette, oszt még te nevezöd magad abszolút embernek?
— Én hát, Mer a tanúsítvány úgy szólt, hogy aszongya igazolom, hogy Kapardky Csár Főhátóm gerőf úr foggyverrel a kezibe vett részt az ellenállásba. De én meg akartam szögálni a pizt keményen s még hozzártam, hogy nemcsak hogy a kezibe tartotta a foggyvert, hanem a földszőket lenékbe is szreztte vele...

Megnyilik a francia-spanyol határ

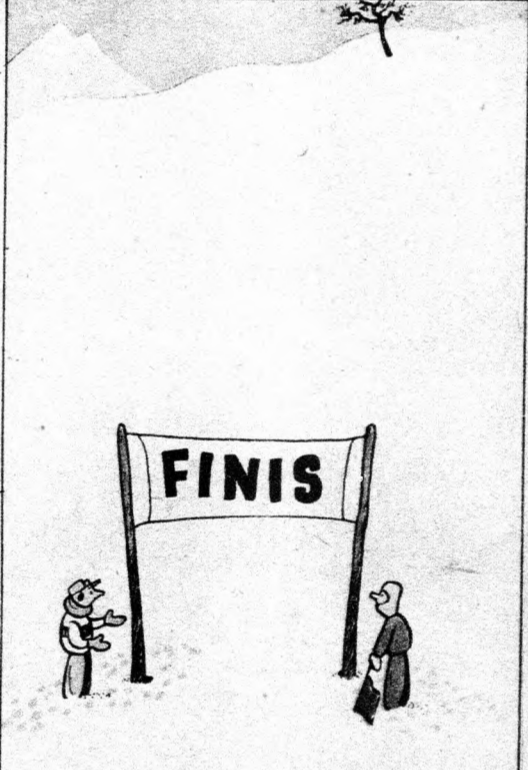
Franco-Carmen: Ha én szeretlek, jól vigyázz!

Megvilágítjuk a Peyer-ügyet!

Hinek hozta ide a kalapácsos embert? Hogy vegyék ki a kezéből a kalapácsot. Mert ameddig nála van, én nem vezér.

Magyarok St. Moritzban

I. CELBIRO: Meddig várunk még, öregem?
II. CELBIRO: Még két-három napig, amíg a magyar versenyzők is bejutnak.

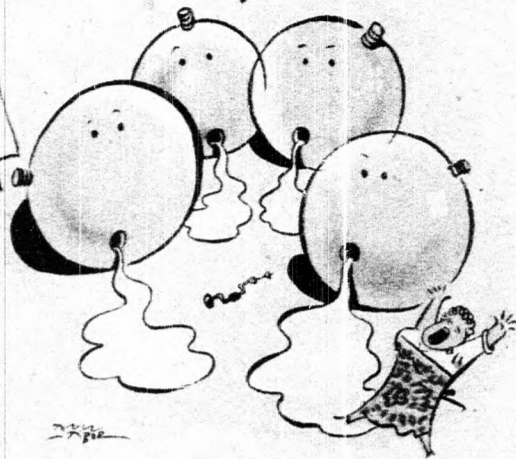
Amire az egész ország felfigyelt:
Most jelent meg!
Rákosi Mátyás:
TIÉD AZ ORSZÁG —
MAGADNAK ÉPÍTED!

Ez a beszéd az egész ország függetlenségéért és felvirágoztatásáért folytatott küzdelmet ismerteti és irányt mutat a jövőre.

Ára 1 forint
Kapható minden újság-bizományosnál és az újság-árusoknál

gaz!
 Nem
 Azok
 Azok
 Azok
 Azok

Vallomás a hadlanyagraktárban

Uncle Samné: Ki fűrt meg titeket, gyerekek?
 Atombombák körében: A Gromiko.

Import-hó a Szabadsághegyen

— Halló mester, jöj merje meg! Az előbb sem adta tele a vödört!

Ló a vendéglőben

— Kérek egy serpenyős rostélyost.
 — Nem szégyeni magát, ló létere húst eszik?
 — De kerem, ki győzi azt a drága takarmányt!

Akár az emberek

A rák: Önök tudják polgártársak, hogy én mindig az előrehaladás híve voltam.

Nagy szeretettel fogadták

az angolszászok az árvízes fasizta gyerekeket

Ismeretes az a nemzetközi elemi csapás, amely úgy keletkezett, hogy Truman elnök legutóbbi másfélórás beszédének következtében kiöntött a duma és az őszes fasizta államférfiak átmedvesedtek. Az árvíz főleg Spanyolországban

okozott nagy károkat, ahol Francót a spanyolok több ízben fel is szőlítették, hogy menjen a víz alá. Görögországban is súlyos a helyzet. György, az alig nyolcven esztendő királyka feje fölött szinten összeszepták a hullámok és csak a

legnagyobb erőfeszítéssel

tudta trónját és más ingóságait megmenteni. Párisban a kis Blum egy szál pendelyben ugrott ki a koalícióból, mivel az ár- és bérviz már a Schumanját nyaldosta.

Az angolszászok nagy szeretettel fogadták a kis menekülteket és jobb-náljobb házakba helyezték el őket. A kis Francón két módos angolszász polgár: a Bevin és a Marshall

majdnem összeverekedtek,

végül is a Fehér Házban kapott szállást és rögtön adtak neki egy váltásnyi dollárt, mert rongyes kis nadrágja alól kilógott a diktatúrája.

Itt az új ötfilléres

— Nézze főzserkesztő úr, Vas Zoltán megszülte az ötfillérest. Na most már haza tetszik menni?
 — Dehogya megyek. Most megvárom az ötvenfillérest.

Forgalomzarar a nagyköruton

— Bocsánatot kérek, elvesztett a fűtűlöm!

Takarékos család

Benyit a postás Garasos árchoz:
 — Van itt két megportozott levél is. Nem ragasztották rájuk béttyegyet. Át tetszik venni őket?
 — Honnan jöttek?
 — Az egyik Győrből... ez meg Abonyból.
 — Nem veszem át egyiket se.
 S a postás elmegegy.
 — Ennyire takarékosnak mégse kéne lennie — mondja egy látogató. — Hát ha valami fontos dolgotól van szó bennük.
 — Nincs azokban egy sor írás se.
 — Honnan tudja?
 — A lányom elutazott Győrbe, a feleségem meg Abonyba. Így szokták jutalomra adni, hogy szerencsésen megérkezzek.

Kukksi és a Totó

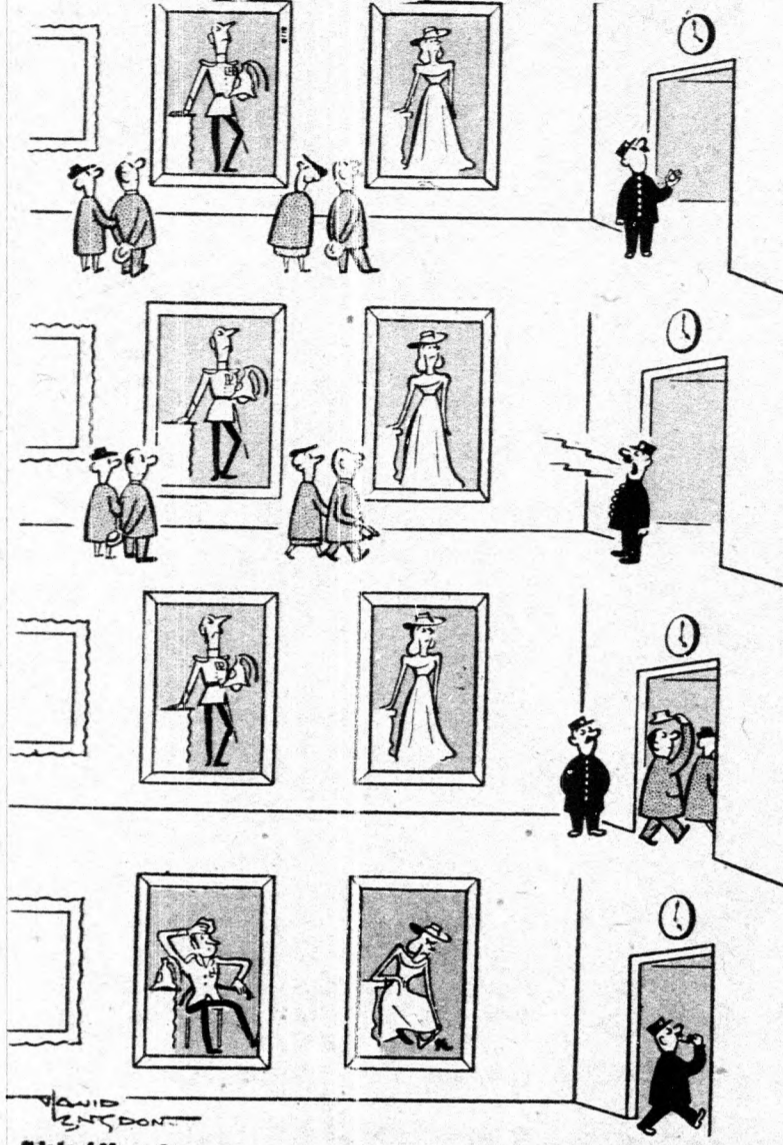
A totóval — hallja Kukksi — Munkácsidittek helyett Állásainkhoz dolgoznak. Azok főlőzik a tejet.

Kukksi elment szonnyomban. A nagy totóbizottsághoz S megkerdezte mit szólnak ott E teitűző piszokszághoz?

Mit csináljon a Belistás. Szólt, — ha tizen nem melózhat? Egyszerű ez, — válaszolták — A Belistás is totózhat!

Ja igaz!

Munka után edes a nyugalom!

A munkafegyelen
se kutyja!

Kutatam a közvéleményt

Olvastam, hogy a Közvéleménykutató Intézet kikutatta a köz véleményét: mennyiből tud ma megélni Pesten egy család. Hogy a kutatást ellenőrizsem, elhatároztam, hogy lehasítok magamnak egy darabot a közvéleményből s azt magam kutatom át. Így jutottam el Fatuszky Gedeon rózsadombi villájába, ahol a ház ura feleségével, két gyermekével, három kutyájával él nyolcszobás lakásában. Lelőtelező szívélyességgel fogadott, s kérdéseimre, hogy mennyiből tud ma Pesten megélni egy család, rövid számolgotás után így felelt:

— Tisztes, de nem fényűző életmódot véve alapul, egy négytagú családnak megéléséhez ma havi 450-500 forint kell.

Tejberizet osztott a kutyáknak, azután így folytatta:

— Egy régi bérű kétszobás lakás havi 80 forintba kerül. Kosztra napi 8 forintot számítok, ami — figyelembevéve, hogy a gyárak jelentős kedvezményrel tudnak babot és krumpit vásárolni — teljesen elegendő. Ez összesen 320 forint. Gáz, villany havi 20 forint, az 340, öltözködésre, szórakozásra 100 forintot számoltok, — a fehérnép szert szépen öl özködni — ez összesen 440 forint. Így havi 60 forint felesleg marad, ami évente 720, tíz év alatt 7.200, száz év alatt 72.000, ötszáz év alatt 360.000 forint. Ha figyelembe vesszük, hogy milyen gyorsan repülnek az évek, a perspektíva határozottan biztató.

Megköszönvén a szíves feleletet, felkerestem Gyurcsóvec Mihály szénhordót, aki feleségével, két gyermekével és há-

rom albérlijével lakik a Májgombóc-utcában. Ő így felelt:

— Tisztes, de nem fényűző életmódot véve alapul, egy négytagú családnak megéléséhez ma havi 6-8.000 forint kell. Egy valamirevaló lakás bére 250 forint, villany, gáz, szennyvíz OTI rádió, telefon 750., az 1.000. Naponta 80 forintot számolok kosztra, az összesen 3.400. Ruházkodás, szórakozás, mosatás, a gyermekek nyaraltatása, autótartás, garázsber, éven e 4 hét a tengerparton, előre nem látott kiadások havi 3-4.000 forint. Így fennmarad havi 600 forint, ami naponta 20 forint, óránként 88 fillér, percenként másfél fillér, nem nagy összeg, de a fillért is meg kell becsülni kérem...

— De kérem. — mondta — ha én 6-8.000 forintot számolok, hogy én meg a 400 forintos jövedelméből?

— Úgy, hogy nem számolok kérem. Nem számolok.

Tabi László

Az öregváltás legszebb napjaiban történt, hogy egy igen előkelő családból származó, rémek modorú, kifőtöng zongorázó árja fiatalembert szerződött az egyik hatalmas gyárvállalat. A fiatalember igazgatói fizetést kapott, munkaköre pedig abból állt, hogy javította az arányszámot. Az ömbé-órus fiatalember azonban nem légedett meg ezzel a teljesítménnyel, hanem dicsegetreméltó buzgalommal követelte hogy vegyék valami hasznát is.

Az egyik nap végre megunt a vezér igazgató a lézengő fiatalember panaszeit és azt a beosztást adta neki, hogy délelőtti órákban járjon be néhány idegen csekket a bankoknál.

A fiatalember nagy kedvvel látott a nehéz munkához. Átvette reggel a csekket és rohant a bankba. Ott a pénztáros udvariasan leszámolta a pénzt, azután az éjszaka megfordított csekket.

— Méltóztassék a csekket aláírni. A fiatalember, aki még soha íyemivel nem foglalkozott, idegenkedve nézett a pénztárosa.

— Miért kell ezt aláírni? — Ez a szokás kérem. A fiatalember elpirult.

— És... — dadogta — és hogy kell ezt aláírni?

A pénztáros már látta, hogy kivei van dolga.

— Csak úgy kérem — magyarázta atyáival, — ahogy a levelet írja alá. A fiatalember szeme felegyagott, fogta a tőtőtöltőt és aláírta a csekket: „Szívélyesen ölelek

Pistád“.

Az első munkaszolgálatos behívások alkalmával, a Horthy-uraknál egyáltalán nem szokatlan hülye logikával, 50-60 éves öreg zsidókat cipelték el az új Európa felépítéséhez. Weisz bácsi valahol Pestkörnyéken szolgált. Öreg, hajlottható sovány kis emberke volt Weisz bácsi, hozzá még süket is, mint az ágyú. Hónapokig küszködött szegény öreg ásóval, kapával amíg végre jött egy repülő orvosi bizottság.

Végre jött egy repülő orvosi bizottság. Az öreg odaállt a nagyurak elé, azok kérdegették, de bizony az örmesternek kellett felelni helyette, mert Weisz bácsi egy bűdös szót sem hallott a hozzá intézett kérdésekből. Végül az ezredorvos ráordított:

— Menjén a fenébe!

Weisz bácsi ezt sem hallotta, bárgyún nézett maga elé. Az örmester tuszkolta ki aztán a tereméből és oda-kinn a folyosón teli tüdőbő ordított a fülébe:

— Szerencséd van magának, vén zsidó, leszerelték!

Weisz bácsi méltatlankodva nézett az örmesterre:

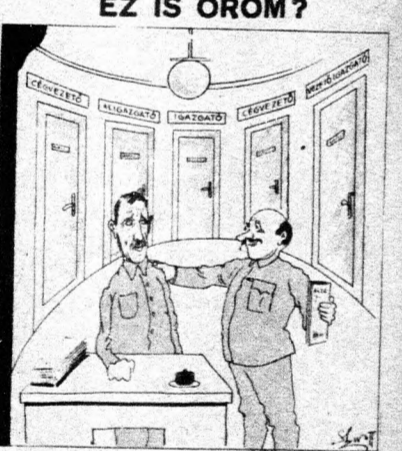
— Ne ordítson, hallja, nem vagyok én süket.

JELMEZBÁLON

— Ödön, te utolsó! hát itt bujtatod a szeretődet?

EZ IS ÖRÖM?

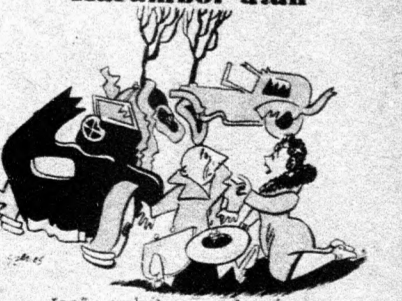

— Hány igazgatónk és cégvezetőnk van komám?

— 58.

— Na hála istennek, elértük az 1938-as színvonalat.

Karambol után

— Jenő, melyik a mi kocsinak? szeretném kivenni a rúzs a retikulómból.

Aktuális vicc

Salonár beállít a biztosítójátékosba.

— Életbiztosítást szeretnék kötni, kérem.

— Biciklizik?

— Nem.

— Motorkerékpározik?

— Nem.

— Autón jár?

— Nem.

— Akkor sajnáljuk, nem lehet Gyalogjáróknál túl nagy a rizikó.

Tasziló csodálkozik

Tasziló felhívják a telefonon.

— Halló, ott 459-627?

— Igen, de honnan tevéztél ilyen pontosan ki-találni?

A magyar posta világhíró

— Képzeld, a Vep-lacsek ki akarta próbálni a magyar postát. Meg-címzett egy borítékot: „A világ legostobább alakjának“.

— És ki kapta meg a levele?

— Ó, A posta ráírta: „Vissza a feladónak.“

Parancs: Parancs!

A tüzerőhadnagy a parancsnokhoz rohan a harcúterem:

— Ezredes úrnak alás-san jelentem, összes 15-szerünk elfogyott, mit te-gyünk?

— Az ezredes gondolkozik egy pillanatra, aztán ér-cses hangon kiadja a pa-rancsot:

— Tüzelést azonnal be-szűntetni!

Megkezdte munkáját a kontárbíróság

— Kunszery úr, az on Szemlécskéje kontár mun-ka. Mit tud felhozni mentességére?

— Azt a kilenc fröccsöt, amit Szemlécském meg-írása előtt megittam.

— Mért nem iszik ke-veőbbet?

— Mért akkor a Szem-lécskéje még rosszabbra sikerülnek.

Vetésjelentés

Jó a vetés állása, Komoly hír ez, nem hirdetés, Itt van tesszem elsősorban A kitűnő költségvetés.

Végre egy takarékos ember

6

A történet

TRUMAN

Klio tanított nálni fiam?

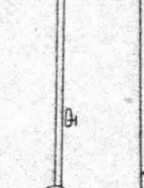
Truman: Fel a zati.

Klio: És hogyan Truman: Össz-kivonom az amerikai meket.

Klio: Meg fogsz

Neve

VASSO

— Nagyságos as-tént itt?

Ne legyen olyan

Hegyvenezzer

a törvény

— Mit csinál ma-kolléga?

— Sétálok.

— És mit csinál?

— Elfekszem.

Merész b

— De Jenő! Hova le

A történelem iskolájában

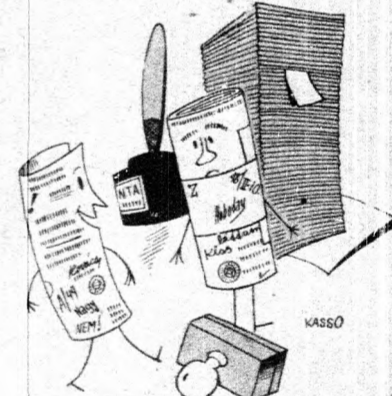
TRUMAN
Kllo tanítónéni: Na most mit akarsz csinálni fiam?
Truman: Fel akarom számolni Roosevelt irányzatát.
Kllo: És hogyan oldod meg a feladatot fiam?
Truman: Oszszeadom magam a reakcióval és kiponom az amerikai politikából a demokratikus elemeket.

Neveléslen ember

KASSO
— Nagyságos asszonyom az istenért! Mi történt itt?
Ne legyen olyan indiszkrét.

Negyvenezer akta sétál a törvényszéken

KASSO
— Mit csinál maga itt, kedves kolléga?
— Sétálok.
— És mit csinál, ha cifrád?
— Elfekszem.

Merész belépés

KASSO
— De Jenő! Hova lett maga hirtelen?

Szvicsek Pistike

Írta:
Kishont Ferenc

Tegnap lesz két hónapja, hogy figyelni keztem a kávéházban egy kiéltarcú öregurat. Hogy két hónap óta miből tud ő szünet nélkül a kávéházban ülni, az kíváncsi-vá tett.

Ma délelőtt odaléptem, meghajoltam, bemutatkoztam.

— Örvendek — mondta az öregúr — Szvicsek Pistike vagyok.

Forró pillanatok voltak ezek. Rádöbentem, hogy a kíváncsiság egy örült karma; közelébe vezérelt.

— Elmén korántsem sérült! — vigasztalt a kiéltarcú öregúr — Mindjárt meg fog ön mindent érteni! A dolog ugyanis ott kezdődött, hogy már évtizedek óta elárasztottam az újságok szerkesztőségét költeményeimmel, de egyetlen egy sem jelent meg soha közülük.

Egy alkalommal — talán három-négy éve — a „Kelet” c. folyóirat szerkesztőségében tartózkodtam, amikor belépett az ajón egy ellenzervező kamasz.

A szerkesztő nagy örömrivalgással fogadta. „Látja kérem — vágta a szemembe — ez a tíz-nyéves gyerek aránylag jobb költeményeket ír, mint maga...” Ez szegyet ütött a fejembe! Miért kell ahhoz más, hogy nálam aránylag jobban írjon? En talán nem tudok?! Másnap beküldtem egy versemet a „Kelet”-hez egy levél kíséretében, amelyet mint Szvicsek Pistike, tízenöt éves diák írtam alá. Erre a szerkesztői üzenetében nagyon megdicsérték, azt írták, hogy koromhoz képest határozottan bujkál bennem egy és más Nemsokára a „Régi Idők”-ben jelentek meg verseim „Kukucska” címen, mint tízenhárom éves kisánnyka

írása. Óriási sikerem volt, minden kritikus méltatta a bennem szundikáló tapogatózó, friss tehetséget. Azóta egyre fiatalodom. Félévig tízenkétéves voltam, de ma már csak tízéves költő vagyok. Tudja, ez a legjobb kor, ilyenkor még nem kamasz, de már érző fogékony lélek az ember...

Kérésre megmutatta egy kész levélét, melyet egy neves irodalmi folyóirathoz címzett:

Kedves Szerkesztő Báccsi!

Itt küldök egy versemet. Amit én írtam, mer Anyukámnak akarom Sok örömet okozni. Ha teiek a Jószágos szerkesztő báccsinak agor tesék érte Pénzt küldeni nekem ajándekrre Anyukámnak, it a versem:

Ki sir velem,
ah Istenem ki sir
Avagy nyugton viselni
ily keserűet
Mely végtelen,
mint Istenek hatalma
Emberkebellet egyedül
ki bír?

Kezicsokolomán
Szvicsek Pistike
IV. elemista sze-
ny kisló, XIV. Ló-
ucca 4.

U. i.: 50 forcsirra biztos számított!

— Na, mit szól ehhez?
— regyogott fel a kiéltarcú öregúr szeme. — Tízéves gyerek lételemre! Más ebből a korban a homokban játszik! Hát csoda, ha a szerkesztő észvesztve küldi azt az ötven forcsit?!

— Gratulálok! — mondtam, — És ez a vers tényleg egész jó!

— Oh, hogyan! — felelte elgondolkodva Szvicsek Pisti. — Hisz Madách írta.

Francia vicc az inflációból

— Madame! Adjon be gyorsan egy ötezerfrankost.
— Tegnapelőtt beváltottam új bankjegyekre.
— Akkor már szokot is ideadhatja.

Rákosi Csepelen

— Ez a Rákosi fel akarja emelni a normát, Huba.
— Mire jó ez, Csaba?
— Hogy a munkás többet termeljen, Huba.
— És az mire jó, Csaba?
— Hogy viruljon a demokrácia, Huba.
— Akkor megette a fene az egészét, Csaba.

Mit követelnek a kéregetők

A Koldusok Szabad Szakszervezete memorandumot küldött a főváros szociálpolitikai ügyosztályához. A memorandumban azt sérelmezik a kéregetők, hogy a budapesti üzletekben gombamódra elszaporodtak a vevők és emiatt a koldusok, kéregetők és alalmazmagyjűtők kiszolgálása hátrányt szenved. Ezért azt a pro-pozíció teszik, hogy a pénteki koldusnapon a vevők kiszolgálása teljesen szüneteljen és ezen a napon a kereskedők kizárólag alalmazmagyjűtést végeztessenek nyitva.

Amennyiben a kereskedők ezt a tervezetet nem fogadják el, úgy a KSzSz hajlandó módosítani elgondolását ekként, hogy pénteken kizárólag a vevők rendelkezésére álljanak a kereskedők, míg a hét többi 5 munkanapján csakis a kéregetők előtt nyiljanak meg a boltajtók.

Végül arra kéri a KSzSz a közönséget, hogy ne tá-mogassa az álkoldusokat. Az álkoldust könnyű felismerni arról, hogy éppen úgy néz ki, mint az igazi.

Ludas Matyi

Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön 2.80 forint
Külföldön 6.— forint
Postatak. bef. lap. száma 5107

Arisztida

Arisztid a feleségével a mátrai fenyvesekben üdül.
— Hallgassd csak Arisztid ezt az isteni csöndet kérlek.
Arisztid fülel egy darabig.
— Érdekes kérék, én nem hallok semmit.

Senkiben sem lehet megbízni

— Baj van az új pénz-tárossal, akit maga ajánlott.
— Csak nem sikkasz-ás?
— De igen.
— Tűzbe mertem volna tenni érte a kezem.
— Nem is róla van szó. Én sikkasztottam el a kaucióját.

Két öreg színész

sörözgetett a kiskocsmában. Nyugdíjasok. Az öregebb előszedett egy hírlapot.
— Nézd csak, mit írtak rólam a minap is, — mutatta büszkén. — Ott voltam a bemutatón... megírják... Mert még mindig szeretettel gondol rám mindenki... Az újságírók tisztelettel vesznek körül... Szeretem én is őket... aiyai barátjuk vagyok... kérdezik a véleményemet, bizony... Így aztán nem is olyan rossz venni lenni, pajtás.

— Nem vagy te még éppen vén...
— Ne szépiítsd. Vén vagyok, punctum.

— Ekkor hozzájuk lépett a kocsmáros, kezében napilap és ahhoz fordult, aki venni mondta magát:
— Gratulálok, művész úr... itt megint szó van a művész úrról is.

Színészünk arcán kisütött a verőfényes nap, és olvasni kezdte a cikket. De egyszerre csak lecsapta a lapot, rávágott és drámai hangon felhördült:
— A csirkefogók! Azt írják rólam: „örökifjú”! Ezt aztán kikérem magannak! „Örökifjú”?! Annnyira vén még nem vagyok!

Zilahy üzen Amerikából

En most már itt maradok. Ararátot aratok Vörösmarty mondta már: Hazafi, ne légy számár, Ahol pénz van és siker, Ott éljed és halnod kell.

PÉLDAZAT

Jogos-e egyesek meghökkenése, amiért kommunista politikát folytatnak?
— Évikém, — kiált ki a mama kislányának a fürdőszobából, — légy szíves, hozd be a fésűt.
Keresi Evike, de mire megtalálja, már a papa ül a kádban.
— Anyuci, képzeld! — ront be a kislány a hálószobába —, a papa fűt!

Repülőbizottság osztja az amnesztiát

Hajdu Gyula: Repülünk gyorsabban, mert különben nem lesz kinek amnesztiát adni.

1. A Valuta-család igen kiterjedt volt. Font bácsi Londonban élt, remekül ment neki, pedig egész nap egyebet se csinált, csak állt húsz shillingből. Frank Lulu Párisban élt a világot, sokat pietykáltak róla, igaz, de azért mindig megállt a maga kamatában. A kívánatos Dolcsi Amerikában élt, állítólag Hollywoodban is volt.

Szóval, mi tegadás, jól ment a Valuta-családnak.

2. Egy családi összejövetelen Font bácsi megkérdezte:

— Emlékezték az öreg Pengőre?

— Hogyne — felelte a svájci Frank Mami, aki mindent tudott — Ezriklencsészhuszonhatban született. Aranyos kisbaba volt.

— Ezüstös — javította ki komoran Font bácsi. — De látjátok most! A kicsapongó életű elvesztette a férfiúi vásárlóerejét, most kociban tolják vénségére, úgy mennek vele bevásárolni, vagy háztársakban viszik.

— Hogy egy Valuta ennyire süllyedjen! — borzadt össze a piasztér. — Ha találkoztok vele intette a családot Font bácsi — tegyetek úgy, mintha nem ismernétek. Tudjátok, hogy az ilyesmi fertőző... Ez 1946-ban volt.

3. A minap megint családi összejövetel volt Valutáknál.

— Kicsit sápadt vagy — mondta aggodalmasan Font bácsi Frank Lulunak.

— Igen — suttogta le a szemét Frank Lulu. — Előtte nincs titkom, Font bácsi. Megismerkedtem egy Schuman nevű fiatalemberrel, a többit már is elmeséltem, tudjátok, hogy mi szokott ezután jönni.

— Meséld csak — mondta sápadtan Font bácsi. — Felmentem a lakására — suttogta le a szemét Frank Lulu. — Azt mondta, kitűnő Császárkörtéje van és csak meg akarja mutatni a bélyeggyűjteményét, honnan se juthettem, hogy le akar értékelni...

4. — És neked hogy megy, Font bácsi? — kérdezte tapintatosan a Lira. — Nekem? — mondta Font bácsi. — Neked legyen mondván! — Kikérem magamnak — pattant fel a Lira. — Van nekem elég bajom! — Ti panaszkodtok? — nyekergelt egy feszülés hang. — Akkor mit szólnak en?

— Megdöbbenve néztek fel. Akkor fess, elegáns fiatalember jelent meg az ajtóban. Körülnézett és vidáman forgatva a sétapálcáját.

— Megkapta Marshalltól az inflációt — sügtak össze borzongva.

5. A hangulat nyomott volt.

Akkor fess, elegáns fiatalember jelent meg az ajtóban. Körülnézett és vidáman forgatva a sétapálcáját.

— Jesszusom — sikoltott fel Frank Lulu. — Az öreg Pengő bácsi fia, a Forint! Nézzétek, milyen stabil! Font bácsi remegő térdekkel tápázkodott fel: — Húzódjunk közel hozzá, gyerekek! Hátha ragályos...

Barangolás PÉSTI desingellen

A hét legharsogóbb kávéházi derűsége a „Pincérek Réme”-nek nevezett, mindennel elégedetlenkedő, kellemetlen fráternek köszönhetjük. A kávé színe vagy hőfoka miatt támasztott perpatvar viharában ugyanis ezt ordította — óriási sikerrel!

— Ha azt hiszi, hogy hülyével van dolga, akkor bennem emberére talál!

— Egyik ismert, régi érdemes színész, aki amakidején nagy sikerrel szerepelt az ország színpadain, egyik színésztársa nemrégiben egy kis külvárosi kifjűzésben fedezte fel, mint pincért. — Nagy ég! — csapta össze a kezét a jóbarát. — Hát ide jutottál? — Igen, — mondta zavartan a színész. Aztán szelvetárával letörölve barátja asztalát, hozzátette: — De én nem itt ékezem.

MA SzOBsz jelszava

REGGEL **MEGA**

DÉLEBEN **MEGA**

Trambusz-dal

A trambusz Nem bannusz, A trambusz Nem tantusz, A trambusz Nem krampusz, A trambusz Egy jármű, Min, törtézők bármi, Nem lehet bliocelni, Úgy van megpítve.

Ne tessék viccelni! Az ügyet nem szépítve: Bliocelni, kérem Közlekedési téren Csak ott lehetetlen, Hova a felszállás Elképzihetetlen

Viszont: az nem jármű, S mert ezt tudjuk már mi, Minek Budapestben Trambuszt csinálni? L. L.

Üvöltség nem gyász!

Helybeli szerző ölfevonsos tragédiáját adta elő a vidéki műkedvelő-társulat. Már az első felvonás is nyolcgylkossággal, három mérgezett levéllel, egy kínzókamra-jelenettel és négy kísértettel igyekezett borzongatni a közönség idegeit. De a második mérgezett levélben már mosolyogtak, a harmadik kísértettel már vicceltek, a nyolcadik meggyilkolt pedig már a nézőtér harsogó kacagása közben rogyott össze. A felvonás végén mégis felszattant a helyi szerzőnek kijáró taps, és a közönség nevetéstől dőlőngélve kiáltotta:

— Szerző!... Szerző!... De hosszas átvitkezés után is csak a rendező jelent meg, gyanakodva pislogott és így szólt:

— Bocsanat... a szerző úr kérdezteti, hogy... mi célból méltóztatnak hívni.

Nagy Lajos 65 éves

— Hát ide figyelj, Nagy Lajos! Most köztársaság van, most én vagyok a Nagy Lajos...

azokról, akik nem lépnek be a pártba. — Visszay úr tulajdonképpen miért nem nősül meg? — Fenn akarom tartani a lehetőséget rá, hogy pap legyenek. — Akkor hát miért nem megy papnak? — Fenn akarom tartani a lehetőséget rá, hogy megnősüljek.

a nagytökről és az államodításról. Két férfiú találkozik a Keleti pályaudvar érkezési oldalán. — Szervusz. Te is a feleségedet várod? — Dehogysis várom. Jön.

— Magáról azt mesélik, hogy tavaly százezer forintot sikkasztott. — Honnan veszt ilyen marhaságot? — de újságtan is benne volt. Csak nem akarja azt mondani, hogy maga nem olvastat? — Bata beszéd. Hát engedjétek a fogházban olvasni?

Aljas rágalom

— Magáról azt mesélik, hogy tavaly százezer forintot sikkasztott. — Honnan veszt ilyen marhaságot? — de újságtan is benne volt. Csak nem akarja azt mondani, hogy maga nem olvastat? — Bata beszéd. Hát engedjétek a fogházban olvasni?

VITA

Horváth Zoltán: Elkésvé bár, de 90 százalékra egyetérték veled Józsikám abban, amit a jobboldali szocdemekről mondtál. Révai József: És a többi 10 százalék? Horváth Zoltán: Avval még várok, amíg azzal is elkésem...

Francia vltc

— Látod, ez az ember a párt leglibebb tagja. Csak még nem tudja, melyiké.

IV. évfolya

Nyilatkozot

A magyarországi Tot Művek igazgatósága rejtelmes ügyben nyomoz: tippverseny egyik résztvevője túlléptévalva a háromszázezerforintos nyertest, tippjeit név, lakcím, szelvény és zenékcím nélkül küldte be, amellet egyetlen találat se helyes. Minthogy a to-játékban korlátolt lehetőségek rejlenek, körülbelül egymillióra becsülhető az az összeg, amelyet a titolozatos résztvevő ilyen módon nem nyert meg.

Sarokba állítjuk

Várkonyi Zoltánt

a Művész Színház igazgatóját, mert a „Mélyek a gyökerek” nagy sikere után elfelejtette leszólni a szinkritikusokait, noha azok ezáltal egyhangúlag jót írtak a színházról.

Ludas Matyi

Megjelenik minden csütörtökön

Felolvas szerkesztő: **GÁDOR BÉLA**

Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ**

Felolvas kiadó: **ELEK LÁSZLÓ**

Kéziratok, rajzokaj nem örlünk meg és nem adunk vissza. Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127-750 és 128-031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 128-150 és 128-302.

Nyomatott a Salka Lapváltástóttér-Központban. Felolvas nyomdavezető: Nedeczky László.